

Сотниченко В.М., к.пед.н., доц.;
Шмалій Л.В., аспірант,
Державний університет
телекомунікацій

СТАН РОЗВИТКУ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

В статті висвітлено організаційні принципи та методологічні підходи до дослідження стану, тенденцій, особливостей, значення та характеру розвитку телекомунікаційних підприємств, визначено основні складові організаційної структури телекомунікаційної галузі, на основі системного підходу обґрунтовано ключові параметри, показники, напрями та перспективи розвитку телекомунікаційних підприємств. Телекомунікаційні підприємства України останнім часом все більше привертають до себе увагу дослідників проблем економічного розвитку України. З'являються наукові статті, монографії, дисертації, присвячені особливостям, значенню та перспективам розвитку галузі. У зв'язку з цим виникають питання відносно апарату дослідження. Які параметри і показники розвитку телекомунікаційної галузі є ключовими. На що треба звертати особливу увагу. Якими мають бути організаційні принципи та методологічні підходи до предмету вивчення. В статті зроблено спробу висвітлити основні тенденції, особливості та характер розвитку галузі. В основу апарату дослідження покладено принципи відбору та впорядкування інформації на основі системного підходу. Було визначено основні складові організаційної структури галузі і на їх основі проведено дослідження. За основу взято інформацію про стан справ галузі, що наведена у звіті Національної комісії України з питань регулювання зв'язку та інформатизації. Організація і проведення дослідження на основі системного підходу представляється найбільш перспективним для телекомунікаційної галузі.

Ключові слова: телекомунікаційні підприємства, тенденції розвитку, структура, організаційні принципи, системний підхід.

Постановка проблеми. Дослідження будь-якої проблеми завжди вибудовується на платформі визначених автором завдань, цілей і методів дослідження, принципів та підходів щодо моделі наукового пошуку. Розгляд питань, пов'язаних з економічною безпекою телекомунікаційного підприємства не є виключенням. Мало того, потребує дещо специфічного підходу. У даному випадку ми маємо справу з передовою, високотехнологічною галуззю економіки країни, яка своїм специфічним функціональним потенціалом утворює базисну платформу для всього народногосподарського комплексу країни. А через це всі суб'єкти господарювання мають дотримуватися єдиних правил економічної взаємодії і співробітництва, обумовлених призначенням і функціональними особливостями телекомунікаційної галузі.

Питання, пов'язані із розвитком телекомунікаційної галузі зазвичай розглядаються через призму її досягнень або невирішених нею завдань. При цьому, недостатньо враховується той фактор, що функціонування галузі одночасно проявляється у кількох паралельних площинах, у яких знаходять відображення основні аспекти життєдіяльності людини, суспільства і держави. Це складові, де знаходять відображення окремі аспекти функціонування галузі – організаційний, кадровий, інтелектуальний, техніко-технологічний, політико-правовий, фінансовий тощо. Такий підхід до вивчення проблем функціонування та розвитку галузі дозволить максимально наблизитися до суті та реальних показників її діяльності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання розвитку інформаційного суспільства, що безпосередньо пов'язані із діяльністю ІТ-інфраструктури висвітлює у своїй монографії Грушко В.І. Автор робить наголос на недостатності уваги до розвитку галузі з боку держави і з цим пов'язує відставання України у напрямі втілення інформаційно-комунікаційних технологій. Гудзь О.Є. і Лазоренко Л.В. значну увагу приділяють завданням розвитку людського ресурсу як важливого фактору розвитку підприємства зв'язку зокрема. Дослідники Князева О.А. і Фоменко Л.В., розглядаючи механізми управління трудовими ресурсами телекомунікаційного оператора, наголошують на необхідності створення умов для професійного росту.

Метою дослідження є висвітлення окремих аспектів організаційно-методологічних підходів до вивчення завдань, напрямів та основних результатів діяльності підприємств телекомунікаційної галузі.

Виклад основного матеріалу. Головними призначеннями телекомунікацій в економіці країни є:

- створення загальних каналів комунікацій, доступних для всіх суб'єктів господарювання;
- створення телекомунікаційних мереж за напрямками та видами економічної діяльності;
- техніко-технологічне забезпечення управління бізнес-процесами;
- програмно-апаратне забезпечення підприємств.

Крім того, телекомунікації за своїм функціональним призначенням є потужним інструментом інтернаціоналізації економіки і її виходу на рівень міжнародного співробітництва. На цьому рівні діють стандарти і правила, які регулюються на міжнародному рівні. Регулятором цього напрямку є Міжнародний союз електрозв'язку (МСЕ) зі штаб-квартирою у місті Женева. Ця міжнародна організація має поважну історію з травня 1865 року, протягом якої нею було накопичено величезний досвід міждержавного регулювання стандартів, норм і правил електрозв'язку.

Масштаби діяльності і авторитет цього спеціалізованого органу Організації об'єднаних націй вражають. До складу МСЕ входить понад 190 країн світу. Це більше 190 національних економік, які розвиваються на єдиній телекомунікаційній платформі. Стандарти Міжнародного союзу електрозв'язку не є обов'язковими, але підтримуються більшістю учасників телекомунікаційного ринку. Це полегшує країнам-учасникам організувати взаємодію між мережами зв'язку і дозволяє провайдерам надавати послуги по всьому світу.

Найбільш актуальним і гострим питанням є питання безпеки. Із розвитком телекомунікаційної галузі, технологій, які в ній застосовуються, питання безпеки не зникає, а навпаки набуває все більш загрозливого характеру: чим більше можливостей відкривають для економіки інформаційно-телекомунікаційні технології, тим більше зростають обсяги можливих втрат.

Іншим об'єктом загостреної уваги є тенденція до розвитку цифрової економіки, яка намітилася в останні роки 20-го століття [1, с. 9-11]. Це діяльність, яка безпосередньо пов'язана з електронною комерцією, а саме: сервіси із надання онлайн послуг, інтернет-магазини, інформаційні сайти, що заробляють, в т.ч. і на рекламі. Але, що найбільш важливо, останніми роками концепція цифрової економіки почала виходити за межі чисто комерційного аспекту. Сьогодні набуває масштабів використання віртуальних процесів в межах економічної діяльності компаній і корпорацій. Більш того, посилюється роль держави, уряд якої на основі використання цієї концепції зможе набагато ефективніше здійснювати транзакції між підприємствами і відомствами.

Головним каталізатором розвитку цифрової економіки є постійний розвиток технологій, особливістю якого є те, що нові технології йдуть на крок попереду попиту на них. Відкриття нових можливостей з появою новітніх технологій породжує стрімке зростання попиту на них. Тобто, це добре спрогнозований процес технологічного розвитку

суспільства, який із випередженням на крок формує попит на ринку інфокомунікаційних послуг [1, с. 154].

Всі накреслені вище особливості і тенденції розвитку цифрового суспільства вказують на те, що разом із цим процесом зростають і ризики появи негативних впливів на стан економічної безпеки телекомунікаційного підприємства. Цьому питанню постійно приділяється увага, оскільки продовжують мати місце втрати телекомунікаційних підприємств від порушення економічної безпеки, особливо через несанкціоноване втручання в роботу IT-інфраструктур, в системи управління базами даних.

Економічна безпека має кілька складових, які мають динамічний характер, оскільки формуються у процесі розвитку галузі. Різні автори пропонують різні формулювання складових, їх природу і зміст та пояснення до них. Основним критерієм щодо визначення складових є характер і вид діяльності підприємства. Варіантів може бути багато. Але в кожному з них визначаються такі, що відіграють найбільш значущу роль в розвитку підприємства галузі. Крім того, аналіз складових, визначених для конкретної галузі діяльності допомагає більш повно побачити параметри і показники розвитку, досягнення, тенденції розвитку. Найбільш повний перелік складових економічної безпеки підприємства зводиться до таких позицій: фінансова складова, інтелектуальна, кадрова, політико-правова, інформаційна, організаційна, ринкова, техніко-технологічна, силова, екологічна, інтерфейсна, іміджева [2, с.5-11]. Короткий характеристика названих складових наведена у табл. 1.

Для телекомунікаційного підприємства, на нашу думку, найбільш характерними складовими для висвітлення проблем економічної безпеки є інтелектуально-кадрова складова, техніко-технологічна, політико-правова та інформаційна. Саме вони найбільш повно відображають стан справ в телекомунікаційній галузі, її досягнення і перспективи подальшого розвитку.

За підсумками розвитку телекомунікаційної галузі України, наведених у щорічному звіті Національної комісії з питань регулювання зв'язку та інформатизації (НКРЗІ) за минулий 2016 рік, основними тенденціями біло визначено:

- впровадження телекомунікаційних мереж мобільного зв'язку третього покоління (3G);
- збільшення обсягу надання споживачам мультимедійних конвергентних телекомунікаційних послуг;
- збільшення багатофункціонального термінального кінцевого обладнання з безпроводовим доступом до Інтернету;
- збільшення темпів та обсягів впровадження широкосмугового та високошвидкісного доступу до Інтернету;
- збільшення обсягу інформаційно-телекомунікаційних послуг державним органам, суб'єктам господарювання, організаціям та просто громадянам;
- зростання кількості користувачів послугами міжмашинної взаємодії (M2M) в банківській сфері, на транспорті та в логістиці, в промисловості і сільському господарстві, в енергетиці тощо;
- збільшення та вдосконалення операторами телекомунікацій різноманітних пакетів послуг та тарифних планів із об'єднанням послуг голосової телефонії, доступу до Інтернету та телебачення.

Збільшення видів та обсягів телекомунікаційних послуг сприяє зростанню доходів телекомунікаційних компаній і надходжень у Державний бюджет. Статистика свідчить, що протягом періоду з 2013 по 2016 роки доходи від доступу до Інтернету зросли на 47%. А за підсумками 2016 року Інтернет, мобільний та фіксований зв'язок дали 80% від усіх наданих послуг на ринку зв'язку [3].

Таблиця 1

Складові економічної безпеки телекомунікаційного підприємства та їх зміст

№ з/п	Назва складової	Функціональний зміст складової
1.	Фінансова	Захищеність фінансових інтересів підприємства на всіх рівнях фінансових стосунків. Забезпеченість підприємства фінансовими ресурсами для стабільного функціонування
2.	Інтелектуальна	Стан відповідності рівня професійної підготовленості персоналу вирішувати завдання на високотехнологічному рівні.
3.	Кадрова	Захищеність людського потенціалу підприємства від деструктивного впливу з боку природного, економічного та соціального середовища
4.	Політико-правова	Забезпечує здатність підприємства забезпечити відносно стабільне функціонування в умовах непередбачуваних змін правових норм та політичної ситуації
5.	Інформаційна	Якість даної складової визначається повнотою і достовірністю використання необхідної інформації, рівнем її захищеності від несанкціонованого доступу.
6.	Організаційна	Організація внутрішнього розпорядку на підприємстві, форм і способів службової взаємодії між його структурними підрозділами, дотримання посадових інструкцій персоналом
7.	Ринкова	Відображає ступінь відповідності внутрішніх можливостей розвитку підприємства зовнішнім, що складаються у ринковому середовищі.
8.	Техніко-технологічна	Характеризує стан технічного оснащення підприємства і технологічного потенціалу з позицій їх захищеності і здатності протистояти деструктивним впливам.
9.	Силова	Розглядається як фізична захищеність співробітників, матеріальних ресурсів підприємства, захист комерційної тайни та інформації від конкурентів.
10.	Екологічна	Визначається як негативний вплив на підприємство через пошкодження ландшафту, енергетичне забруднення середовища, утворення звалищ відходів виробництва.
11.	Інтерфейсна	Відображає рівень надійності продуктивної взаємодії з економічними контрагентами – з постачальниками, посередниками, інвесторами, споживачами тощо.
12.	Іміджева	Авторитет підприємства, наявність організаційної культури, рівень менеджменту, наявність відомих брендів, привабливий соціально-психологічний клімат.

Аналізуючи проблеми, що мали місце в галузі протягом минулого 2016 року, виходимо на техніко-технологічну, політико-правову, інтелектуально-кадрову та інформаційну складову економічної безпеки телекомунікаційних підприємств.

Техніко-технологічний аспект економічної безпеки у 2016 році проявився в тому, що впровадження перспективних технологій вимагає проведення значного комплексу заходів, зокрема, запровадження принципу технологічної нейтральності. Технологічна нейтральність – це право оператора зв'язку у межах свого частотного ресурсу розгортати мережу зв'язку з використанням будь-яких технологічних принципів. Це збільшення свободи і нових можливостей в бізнесі. Таке рішення буде сприяти підвищенню якості життя громадян, зробить відчутний внесок у розвиток малого і середнього бізнесу [3]. Такий досвід на європейському телекомунікаційному просторі вже є і ставлення до нього неоднозначне. Для того, щоб максимально убезпечити підприємство від можливих негативних наслідків запровадження технологічної нейтральності, необхідно гарантувати користувачу або оператору свободу вибору технології. Така можливість до часу ще не реалізована в Україні.

При цьому слід зазначити, що в цілому телекомунікаційна галузь в Україні розвивається стабільно і поповнює Державний бюджет. Про це свідчить динаміка доходів від надання телекомунікаційних послуг: мобільний зв'язок збільшив доходи у порівнянні з попереднім періодом на 2,6%, доходи від послуг фіксованого доступу до мережі Інтернет збільшилися відповідно на 15,9%. Починає набирати обертів і ринок послуг поштового зв'язку. А от доходи від надання послуг міжміського зв'язку постійно зменшуються. Доходи від надання послуг міжнародного зв'язку, які зростали до 2015 року, у 2016 році зменшилися на 18,9%.

Але картина буде неповною, якщо не навести дані Держстату України щодо основних показників розвитку інформаційно-телекомунікаційних технологій (ІКТ). Широке впровадження у всі сфери життя ІКТ надає нові можливості для комунікації, бізнесу, управління. Практично всі підприємства України мають сучасні ІТ-інфраструктури для обслуговування бізнес-процесів. Найбільші темпи розвитку у 2016 році показали такі сфери ІТ за видами економічної діяльності як «Виробництво комп'ютерів, електронної та оптичної продукції» (доходів на 37% більше ніж за 2015 рік) і «Комп'ютерне програмування та надання інших інформаційних послуг» (на 62% більше) [7].

В цілому, за підсумками 2016 року, наведеними у річному звіті НКРЗІ, ситуація із забезпечення надходжень до Державного бюджету свідчить про те, що телекомунікаційна галузь України та її підприємства є рентабельною, перспективною і стабільно поповнює бюджет (рис.1).

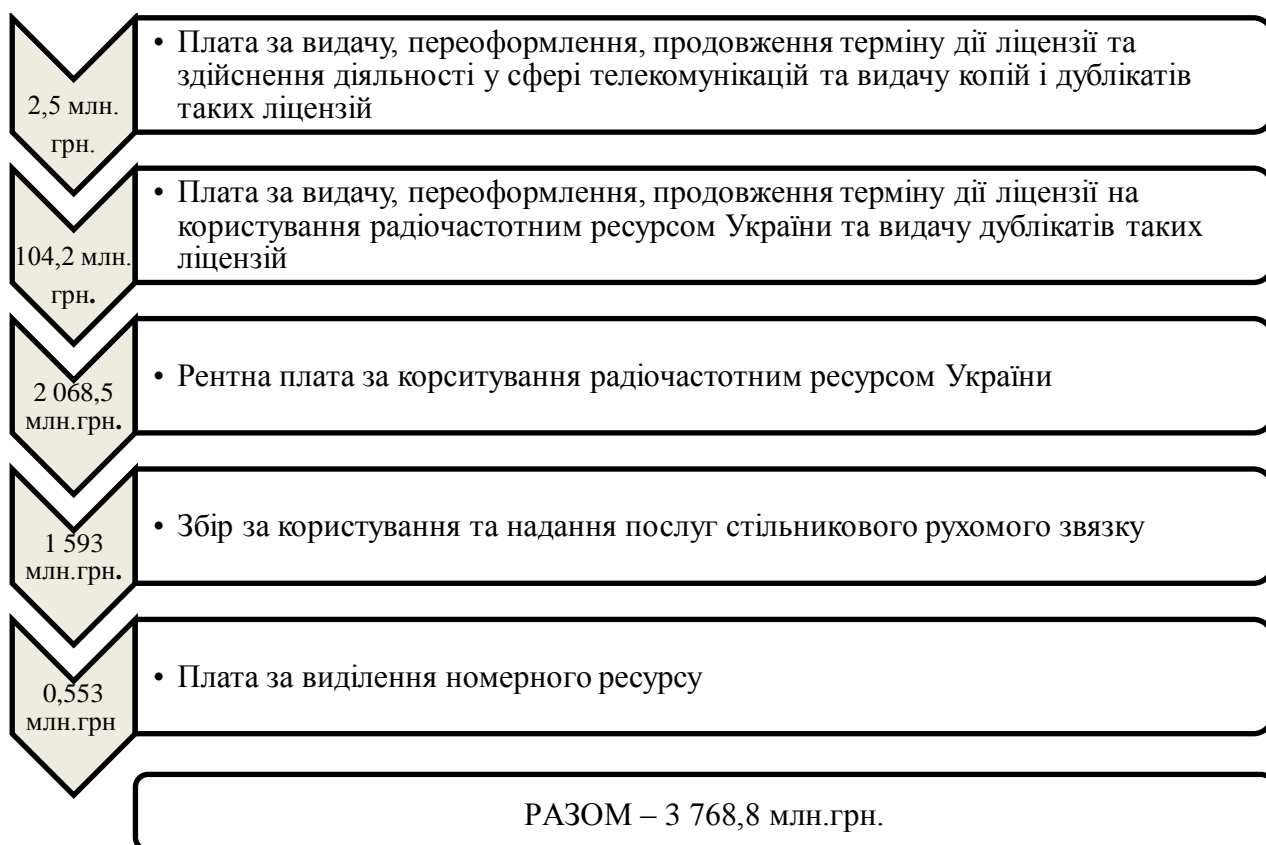

Рис.1. Забезпечення надходжень до бюджету з телекомунікаційної галузі

Наскільки це багато чи мало, відразу сказати важко. Але, цих грошей хватило б, щоб виплачувати мінімальну заробітну плату для 100 тис. громадян України протягом року.

Тепер щодо кількості підприємств телекомунікацій, то традиційно всі підприємства в Україні, за рядом показників, поділяються на великі, середні та малі. Те ж саме і в телекомунікаційній галузі.

За даними Держкомстату України за 2016 рік в Україні кількість великих, середніх та малих підприємства телекомунікаційної галузі склала 11 954. За період з 2010 по 2016 рік, в межах завдань даної статті, було проаналізовано динаміку становлення телекомунікаційної галузі за кількістю її підприємств (рис. 2, 3, 4) [7].

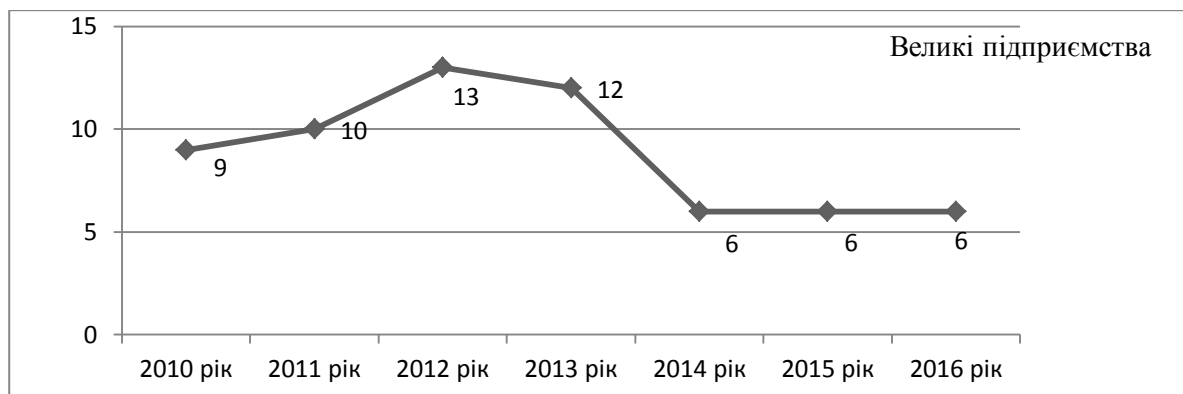

Рис. 2. Кількість великих підприємств телекомунікаційної галузі за період 2010-2016 рр.

Як видно на графіку (рис. 2), кількість великих підприємств телекомунікаційної галузі радикально не змінюється і з 2014 року не змінюється взагалі і дорівнює 6. Що стосується середніх телекомунікаційних підприємств галузі, то починаючи з 2011 року спостерігається тенденція до зменшення їх кількості і на кінець 2016 року кількість підприємств дорівнювала 339 (рис. 3).

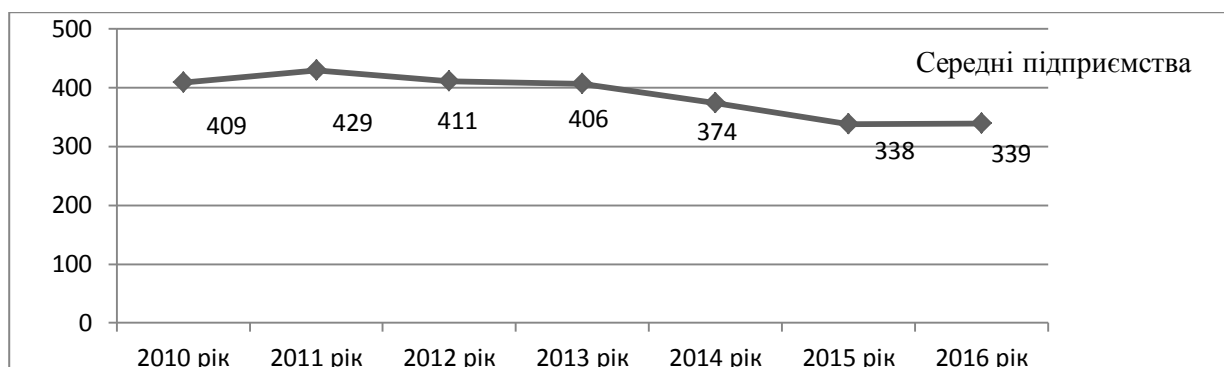

Рис. 3. Кількість середніх підприємств телекомунікаційної галузі за період 2010-2016 рр.

Відносно тенденцій щодо зменшення кількості підприємств телекомунікацій, то вона повною мірою відноситься і до малих підприємств галузі (рис. 4). Як видно, таких підприємств найбільше в телекомунікаційній галузі.

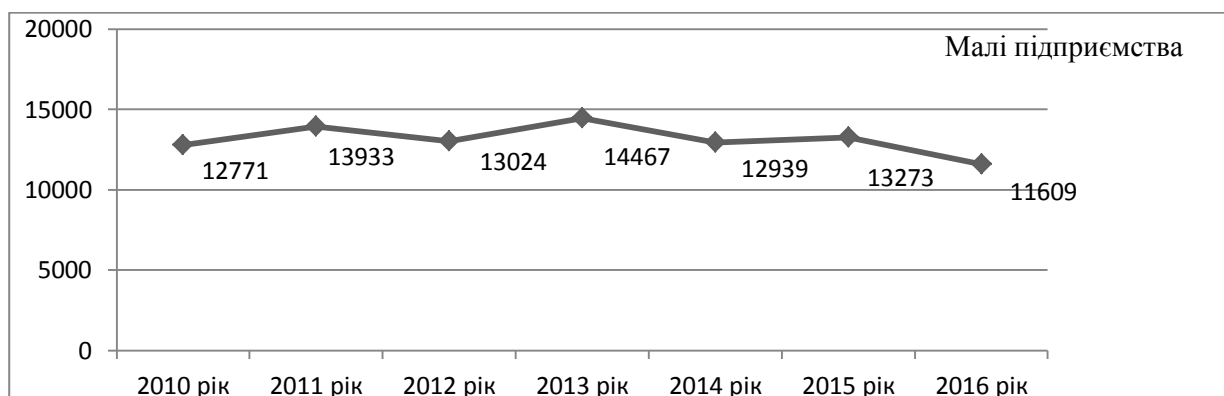

Рис. 4. Кількість малих підприємств телекомунікаційної галузі за період 2010-2016 рр.

Спостерігаємо, чим менші масштаби діяльності підприємств і чим більш конкретні їх завдання, тим більшою є їх кількість. Це свідчить про великий спектр специфічних завдань, що вирішуються в економіці України з використанням інформаційно-телекомунікаційних технологій. Ймовірно, що з подальшим розвитком і вдосконаленням існуючих технологій галузі кількість малих і середніх підприємств, а особливо малих, буде збільшуватися.

На чолі реалізації всіх технологічних проектів в телекомунікаційній галузі України стоять спеціально підготовлені кадри, від рівня професійної діяльності яких залежить як сучасний стан розвитку галузі, так і перспектива її розвитку [4, с.187-189; 6, с.84-89; 5, с.62-69].

За підсумками 2016 року всі працівники апарату НКРЗІ мають професійну освіту: технічну, економічну, юридичну і гуманітарну. Основу персоналу становлять фахівці з технічною освітою (рис. 5). Близько 20% працівників апарату мають дві вищі освіти.

Рис. 5. Розподіл працівників апарату НКРЗІ за профілем освіти

Немаловажне значення має практичний досвід професійної діяльності персоналу (рис. 6). В апараті НКРЗІ приблизно 40% персоналу - це працівники з досвідом роботи до 10 років. 20% - досвідчені працівники з багатим досвідом роботи 25 і більше років трудового стажу. Решта працівників – мають трудовий стаж від 10 до 25 років.

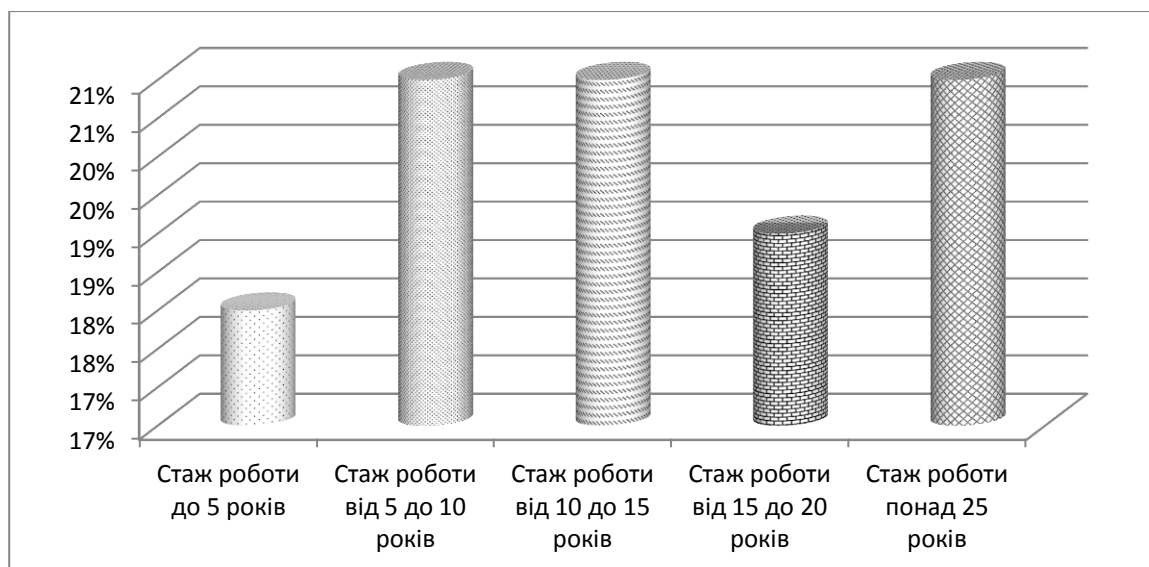

Рис. 6. Розподіл працівників НКРЗІ за стажем роботи

Виходячи з даних, наведених у звіті НКРЗІ, основна доля уваги зосереджена на організаційно-кадрових заходах – структурні реорганізації, перерозподіл кадрового потенціалу у відповідь на зміни пріоритетів у розвитку телекомунікаційної галузі. Немає сумнівів, що значна доля зусиль керівництва галузі орієнтована на формування високого професійного рівня працівників. Про це свідчать основні результати роботи НКРЗІ у напрямі розвитку людських ресурсів [3].

Основними формами організації цієї роботи є: підвищення кваліфікації працівників у вищих навчальних закладах, використання внутрішніх ресурсів підвищення кваліфікації, участь в тренінгах, семінарах і вебінарах, в конференціях на міжнародному рівні. Пік роботи з підвищення рівня професіоналізму працівників телекомунікаційної галузі припадає на 2013-2014 роки (рис. 5). Далі спостерігається зниження кількісних показників роботи у цьому напрямі. Пояснюватися така ситуація може зниженням потреб у цьому напрямі роботи через поповнення інтелектуально-кадрового потенціалу за рахунок випускників вищих навчальних закладів, які у найближчий час не потребують додаткової підготовки. Нажаль, інформації в цілому по галузі немає, тому для загальної орієнтації у такому питанні доводиться обмежуватися даними НКРЗІ.

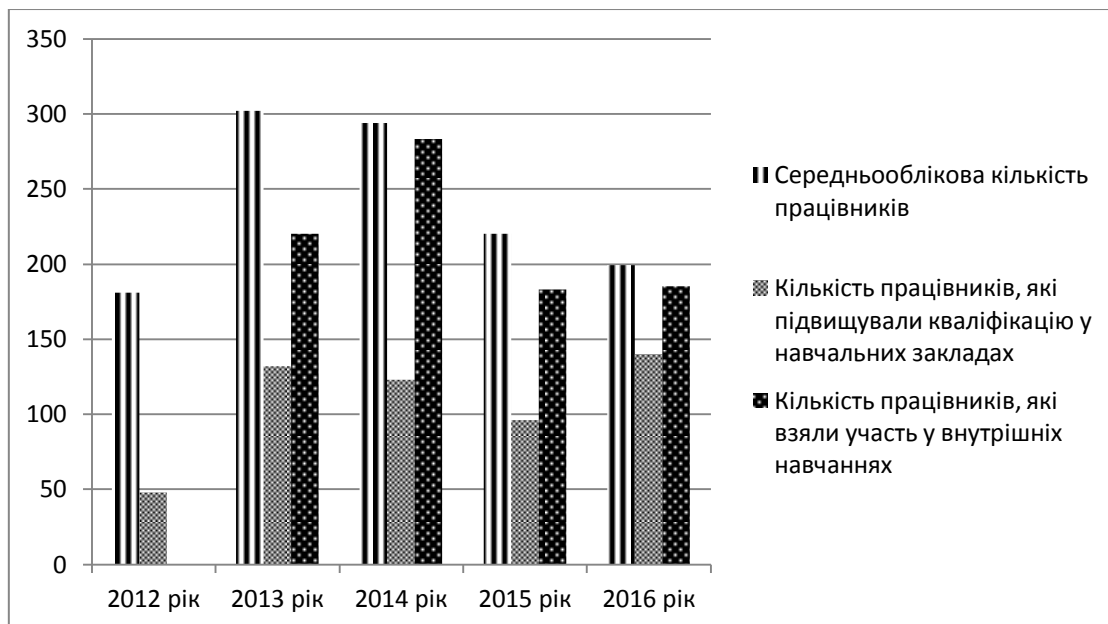

Рис. 7. Показники підвищення кваліфікації працівниками НКРЗІ за період 2012-2016 рр.

На підставі основних досягнень у розвитку телекомунікаційної галузі України Національна комісія з питань регулювання зв'язку та інформатизації спрямувала її розвиток за такими пріоритетними завданнями:

- запровадження системи мобільного зв'язку четвертого покоління (4G) на виконання Указу Президента України №445 від 21.07.2015 року. Метою є, зазначено в документі, створення умов для розвитку національної інформаційної інфраструктури і ресурсів, запровадження новітніх технологій в сфері телекомунікацій, забезпечення широкого доступу населення до глобальної мережі Інтернет [8];
- розвиток телекомунікаційної галузі у напрямі європейської інтеграції, особливо що стосується імплементації Угоди про асоціацію;
- виконання розпорядження Кабінету Міністрів України №615-р від 23.08.2016 року щодо дерегуляції господарської діяльності. Це розпорядження є важливим для подальшого розвитку галузі, воно, зокрема, передбачає затвердження порядку доступу до елементів інфраструктури суб'єктів господарювання для розміщення засобів телекомунікації; доступ

до об'єктів будівництва, транспорту, електроенергетики з метою розвитку телекомунікаційних мереж тощо;

- реалізація положень Закону України «Про доступ до об'єктів будівництва, транспорту, електроенергетики з метою розвитку телекомунікаційних мереж» шляхом розробки Правил надання доступу до інфраструктури кабельної каналізації електрозв'язку;

- аналіз ринку інфокомунікаційних послуг з метою визначення операторів телекомунікацій з істотною ринковою перевагою та подальшого використання їх потенціалу у розвитку галузі;

- активна участь НКРЗІ у зовнішньополітичній ініціативі ЄС «Східне партнерство». Всі напрями співробітництва в цьому форматі є актуальними для всіх галузей і структур економіки України, але ключовими позиціями для телекомунікацій є наближення українського законодавства до законодавства ЄС і посилення енергетичної безпеки України.

Висновки. Телекомунікаційна галузь України – це передова лінія економічного розвитку України на шляху її інтеграції у світовий та європейський простір. Вивчення сучасного стану та перспектив розвитку цієї галузі економіки потребує зваженого, науково обґрунтованого підходу. Базовим принципом в організації дослідження актуальних проблем у розвитку галузі повинен бути принцип системного підходу. Не можна зосереджувати всю виявлену і доступну інформацію про розвиток галузі в одній площині для її подальшого розгляду в межах цього простору. Інформація потребує впорядкування та систематизації із подальшим визначення апарату дослідження. При цьому важливо чітко визначитися за показниками і принципами систематизації та впорядкування. За таких умов висновки і твердження щодо результатів дослідження будуть максимально наближеними до реального стану справ з мінімальними погрішностями.

Науковою перспективою дослідження стану справ та розвитку телекомунікаційної галузі, її ролі та значення в цілому народногосподарському комплексі України є розробка методологічних підходів та принципів як основи апарату дослідження.

Список використаної літератури

1. Грушко В.І. *Розвиток інформаційного суспільства: фінансова політика держави на макрорівні: монографія* / В.І. Грушко. – К.: Ун-т економіки та права «Крок», 2012. – 296 с.
2. Гудзь О.Є., Лазоренко Л.В. *Ресурсне забезпечення соціально-економічного розвитку діяльності підприємств зв'язку* / О.Є.Гудзь, Л.В. Лазоренко // *Економіка. Менеджмент. Бізнес.* – 2017. - №1(19). – С. 5-11.
3. *Звіт про роботу Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації за 2016 рік.* - [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://i-ua.tv/index.php?newsid=2426>
4. Князева О.А., Фоменко Л.В. *Організаційно-економічний механізм управління трудовими ресурсами телекомунікаційного оператора* / О.А. Князева, Л.В. Фоменко // *Розвиток методів управління та господарювання на транспорті.* – 2012. – №4(41). – С. 187-198
5. Лазоренко Л.В. *Особливості розвитку персоналу підприємств у галузі зв'язку* / Л.В. Лазоренко // *Економіка. Менеджмент. Бізнес.* – 2016. - №3(17). – С. 62-69
6. Лазоренко Л.В. *Концептуальні засади соціально-економічного розвитку підприємств зв'язку* / Л.В. Лазоренко // *Проблеми системного підходу в економіці. Збірник наукових праць Національного авіаційного університету.* Випуск 1(57), 2017. С.84-89
7. *Офіційний сайт Державного комітету статистики України* // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2013/fin/kp_ed/kp_ed_u/kp_ed_u_2014.htm
8. *Перспективи впровадження систем мобільного зв'язку четвертого покоління в Україні: підсумки виконання першого етапу дослідження та розроблення пропозицій щодо регуляторних і законодавчих заходів* // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nkrzi.gov.ua>

Сотниченко Владимир Николаевич, Шмалій Людмила Владимировна. Состояние развития телекоммуникационных предприятий Украины. В статье освещены организационные принципы и методологические подходы к исследованию состояния, тенденций, особенностей, значения и характера развития телекоммуникационных предприятий, определены основные составляющие организационной структуры телекоммуникационной отрасли, на основе системного подхода обоснованы ключевые параметры, показатели, направления и перспективы развития телекоммуникационных предприятий. Телекоммуникационные предприятия Украины в последнее время все больше привлекают к себе внимание исследователей проблем экономического развития Украины. Появляются научные статьи, монографии, диссертации, посвященные особенностям, значению и перспективам развития отрасли. В связи с этим возникают вопросы относительно аппарата исследования. Какие параметры и показатели развития телекоммуникационной отрасли являются ключевыми. На что надо обращать особое внимание. Какими должны быть организационные принципы и методологические подходы к предмету изучения. В статье сделана попытка осветить основные тенденции, особенности и характер развития отрасли. В основу аппарата исследования положены принципы отбора и упорядочения информации на основе системного подхода. Были определены основные составляющие организационной структуры отрасли и на их основе проведено исследование. За основу взят информацию о состоянии дел в отрасли, приведенная в отчете Национальной комиссии Украины по вопросам регулирования связи и информатизации. Организация и проведение исследования на основе системного подхода представляется наиболее перспективным для телекоммуникационной отрасли.

Ключевые слова: телекоммуникационные предприятия, тенденции развития, структура, организационные принципы, системный подход.

Sotnychenko Volodymyr, Shmaliiy Liudmila. Development status telecommunication enterprises of Ukraine. The article describes the organizing principles and methodological approaches to the study of status, trends, characteristics, values, and character development of telecommunications enterprises, the main components of the organizational structure of the telecommunications industry, based on systemic approach grounded in the key parameters, indicators, directions and prospects of development of telecommunication enterprises. Telecommunications companies of Ukraine in recent years increasingly attracted the attention of researchers to the problems of economic development of Ukraine. Appear scientific articles, monographs, dissertations on the nature, importance and prospects of development of the industry. In this regard, questions arise regarding the research apparatus. What parameters and indicators of development of the telecommunications industry are key. What you should pay special attention. What should be the organizational principles and methodological approaches to the subject of study. The article attempts to highlight the main trends, characteristics and nature of the development of the industry. The basis apparatus of this research is based on the principles of selection and organizing information on the basis of the system approach. Was determined the main components of the organizational structure of the industry and based on them the study. The basis is information about the state of Affairs in the industry given in the report of the National Commission of Ukraine for regulation of communications and Informatization. Organization and conduct of the study on the basis of the system approach seems most promising in the telecommunications industry.

Keywords: telecommunications companies, trends, structure, organizational principles, system approach.